

На тѣзъ нечакани войници,
Проклети като дървеници, —

Катъ побѣдителъ сжщъ достоенъ
Легна си старецътъ спокоенъ,
И не мина се врѣме кратко,
Заспа си и захърка сладко.

Малки приказки.

Що желали овчарчетата.

Четири овчарчета запладнили стадото си на дебела сѣнка край рѣката и седнали на страна да почиватъ и си приказватъ.

— Ехъ, ако да съмъ царъ, въздишало едното, ще заповѣдамъ да натоварятъ една кола съ слама, ще седна на нея и цѣль день ще се возя! . .

— Пъкъ азъ да стана царъ, усмихна се другото, цѣль день ще лёжа край рѣката на дебела сѣнка, на зелена моравя, а вие ще ми пазите стадото! . . .